

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ १३ ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ कुतोहेतोर्वैरंविस्मृत्यअसिजीवसि ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ इतिआश्रमवा०नै०भारत
दातुमिच्छतिसर्वेषांसुहृदामौर्ध्वदेहिकं ॥ भवतानिर्जितं वित्तं दातुमिच्छतिकौरवः ॥ १० ॥ भीष्मादीनां महाबाहो तदनुज्ञातुमर्हसि ॥ दिष्ट्या त्वद्य महाबाहो धृत
राष्ट्रः प्रयाचते ॥ ११ ॥ याचितोयः पुरास्माभिः पश्य कालस्य पर्ययं ॥ योसौ पृथिव्याः कृत्स्नाया भर्ता भूत्वानराधिपः ॥ १२ ॥ परैर्विनिहता मात्यो वनंगंतुमभीप्स
ति ॥ मातेन्यत्पुरुषव्याघ्रदानाद्भवतु दर्शनं ॥ १३ ॥ अयशस्यमतो न्यत्स्यादधर्मश्च महाभुज ॥ राजानमुपशिक्षस्व ज्येष्ठं भ्रातरमीश्वरं ॥ १४ ॥ अर्हस्त्वमपि दातुं
वैनादातुं भरतर्षभ ॥ एवं ब्रुवाणं वीभत्सुं धर्मराजोऽप्यपूजयत् ॥ १५ ॥ भीमसेनस्तु सक्रोधः प्रोवाचेदं वचस्तदा ॥ वयं भीष्मस्य दास्यामः प्रेतकार्यं तु फाल्गुन ॥ १६ ॥
सोमदत्तस्य नृपते भूरिश्रवस एव च ॥ बाह्लीकस्य च राजर्षेर्द्रोणस्य च महात्मनः ॥ १७ ॥ अन्येषां चैव सर्वेषां कुंती कर्णाय दास्यति ॥ श्राद्धानि पुरुषव्याघ्रमाप्रादा
त्कौरवो नृपः ॥ १८ ॥ इति मेव तर्तुबुद्धिर्मानो निदंतु शत्रवः ॥ कष्टात्कष्टतरं यांतु सर्वे दुर्योधनादयः ॥ १९ ॥ यैरियं पृथिवी कृत्स्ना घातिता कुलपांसनैः ॥ कुतस्त्वम
सि विस्मृत्य वैरं द्वादशवार्षिकं ॥ २० ॥ अज्ञातवासं गहनं द्रौपदीशोकवर्धनं ॥ कृतदाधृतराष्ट्रस्य स्नेहोऽस्मद्गोचरोगतः ॥ २१ ॥ कृष्णाजिनोपसंवीतो ह्यताभर
णभूषणः ॥ सार्धं पांचालपुत्र्या त्वं राजानमुपजग्मिवान् ॥ २२ ॥ कृतदाद्रोणभीष्मौ तौ सोमदत्तोऽपि वा भवत् ॥ यत्र त्रयोदशसमावने वन्येन जीवथ ॥ २३ ॥ न
तदा त्वां पिता ज्येष्ठः पितृत्वेनाभिवीक्षते ॥ किं ते तद्विस्मृतं पार्थ यदेष कुलपांसनः ॥ २४ ॥ दुर्बुद्धिर्विदुरं प्राह द्यूते किं जितमित्युत ॥ तमेवं वादिनं राजा कुंतीपुत्रोऽयुधि
ष्ठिरः ॥ उवाच वचनं धीमान् जोषमास्वेति भर्त्सयन् ॥ २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आश्रमवा० आश्रम० एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ १३ ॥ अर्जुन उवाच
भीमज्येष्ठो गुरुर्मे त्वं नातो न्यद्वक्तुमुत्सहे ॥ धृतराष्ट्रस्तु राजर्षिः सर्वथामानमर्हति ॥ १ ॥ न स्मरंत्यपराद्धानि स्मरंति सुकृतान्यपि ॥ असंभिन्नार्यमर्यादाः साधवः
पुरुषोत्तमाः ॥ २ ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा फाल्गुनस्य महात्मनः ॥ विदुरं प्राह धर्मात्मा कुंतीपुत्रोऽयुधिष्ठिरः ॥ ३ ॥ इदं मद्बचनात्क्षत्तः कौरवं ब्रूहि पार्थिवं ॥ यावदि
च्छति पुत्राणां श्राद्धं तावद्ददाम्यहं ॥ ४ ॥ भीष्मादीनां च सर्वेषां सुहृदामुपकारिणां ॥ मम कोशादिति विभो मा भूद्भीमः सुदुर्मनाः ॥ ५ ॥ वैशंपायन उवाच इत्यु
क्त्वा धर्मराजस्तमर्जुनं प्रत्यपूजयत् ॥ भीमसेनः कटाक्षेण वीक्षां च क्रेधनं जयं ॥ ६ ॥

भावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ १३ ॥ श्रीमेति ॥ १ ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥ ६ ॥